

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 17.05.2000

KOM(2000) 301 endelig

1999/0204 (COD)

Ændret forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

**om indførelse af en ordning for identifikation og registrering af kvæg
og om mærkning af oksekød og oksekødsprodukter og om
ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 820/97**

(forelagt af Kommissionen i henhold til EF-traktatens artikel 250, stk. 2)

BEGRUNDELSE

Kommissionen fastsatte i sit forslag KOM(1999) 0487 endelig - 1999/0204 (COD) - generelle regler for en obligatorisk ordning, der indføres i to særskilte tempi. En obligatorisk ordning for mærkning af oksekød vil blive indført i alle medlemsstater. Erhvervsdrivende og organisationer, der markedsfører oksekød, skal på mærkningen anføre oplysninger om visse kendetegn ved oksekødet på tidspunktet for slagtingen af det eller de dyr, som oksekødet stammer fra. Den obligatoriske ordning for mærkning af oksekød vil blive skærpet fra den 1. januar 2003. De erhvervsdrivende og organisationer, der markedsfører oksekød, skal herefter på etiketten desuden anføre oplysninger om oprindelse, især hvor det eller de dyr, som oksekødet stammer fra, er født, opdrættet og slagtet. På plenarforsamlingen den 12. april 2000 vedtog Parlamentet i alt 56 af de 62 ændringsforslag, der oprindeligt blev fremlagt med henblik på dette forslag.

Kommissionen accepterede en række ændringsforslag i deres helhed. De vedrørte forbedringer i betragtningerne og udformningen af teksten. I et accepteret ændringsforslag blev der fjernet en dato, der kunne have forhindret Kommissionen i at anerkende den operationelle tilstand af de nationale kvægdata-baser, mens den tid, som medlemsstaterne har til at gennemføre forordningen, blev reduceret i et andet. I et andet ændringsforslag i denne gruppe blev det præciseret, at mærkningen skal finde sted på alle trin af oksekødets markedsføring.

En række andre ændringsforslag blev også accepteret, men Kommissionen forbeholdt sig ret til at foreslå mindre ændringer i deres udformning, hvoraf de fleste igen var redigeringsforbedringer. Blandt disse indeholder et ændringsforslag en mere generel oplysning om, at denne forordning ikke berører anden lovgivning om mærkning. En anden ændring tillader i definitionen af mærkningen, at uemballeret oksekød mærkes med anden "skriftlig og synlig" information. Denne bestemmelse giver mindre detailslagtere en vis fleksibilitet med hensyn til at anførelse af obligatorisk forbrugerinformation. Der blev tilføjet en betragtning for at fastslå den måde, medlemsstatens obligatoriske mærkning skal eksistere side om side med den regionale mærkning på uden at underminere de beskyttede oprindelsesbetegnelser som fastsat i forordning (EØF) nr. 2081/92. En mere omfattende løsning end den, som Parlamentet foreslog, er påkrævet for at nå dette mål i artikel 17. Der blev indført en forenkling i føringen af bedriftsregistret for dyr, der bevæger sig fra en græsgang til en anden i bjergene. Definitionen af datoen for ikrafttrædelsen blev også præciseret og henviser nu til dagen efter at dyrene er slagtet.

Kommissionen accepterede kun delvist tre af Parlamentets ændringsforslag. I artikel 13, stk. 2, i forslaget accepterer Kommissionen, at kun autorisationsnummer og den medlemsstat, hvor slagting eller udbening finder sted, anføres. Kommissionen fastholder dog "kategorien" af slagtekroppe på listen over obligatoriske angivelser.

I artikel 13, stk. 5, første afsnit, accepterer Kommissionen, at kun medlemsstat angives, og at oprindelsen skal defineres som stedet for fødsel, opdræt og slagting af det dyr, som oksekødet stammer fra (dvs. udbeningsstedet skal slettes). Datoen for ikrafttrædelsen af obligatorisk angivelse af oprindelse er dog stadig et diskussionsemne og er ikke blevet ændret.

I artikel 13, stk. 5, andet afsnit, accepterer Kommissionen at slette stedet for udbening fra definitionen af oprindelse og at slette angivelsen "EF-oprindelse" for oksekød, der stammer fra et dyr, der er født, opdrættet og slagtet i en medlemsstat. Kommissionen fastholder dog sit

forslag om at bevare muligheden for en EF-mærkning til beskrivelse af oprindelsen af oksekød, der stammer fra dyr, der er født, opdrættet og slagtet i mere end en medlemsstat.

Ændret forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

**om indførelse af en ordning for identifikation og registrering af kvæg
og om mærkning af oksekød og oksekødsprodukter og om
ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 820/97**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 152,

under henvisning til forslag fra Kommissionen¹,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg²,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget³,

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 251, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ifølge artikel 19 i Rådets forordning (EF) nr. 820/97 **af 21. April 1997**⁴ om indførelse af en ordning for identifikation og registrering af kvæg og om mærkning af oksekød og oksekødsprodukter skal der indføres en ordning med obligatorisk mærkning af oksekød, som bliver obligatorisk i alle medlemsstaterne fra den 1. januar ~~2004~~ **2000**. Ifølge samme artikel skal der på forslag af Kommissionen også vedtages almindelige regler for den obligatoriske ordning inden den dato;

(2) i Rådets forordning (EF) nr. 2772/1999 af 21 Decembre 1999 om fastsættelse af generelle regler for en obligatorisk mærkningsordning for oksekød⁵ er det fastsat, at de nævnte generelle regler kun finder anvendelse midlertidigt og i højst otte måneder, nemlig fra 1. januar til 31. august 2000;

~~(2)(3)~~ disse almindelige regler bør indsættes i forordning (EF) nr. 820/97; af klarhedshensyn bør forordning **(EF) nr. 820/97** ophæves og afløses af en ny forordning;

~~(3)(4)~~ på baggrund af det ustabile marked for oksekød og oksekødsprodukter forårsaget af BSE-krisen har den større åbenhed omkring produktions- og afsætningsvilkårene for de pågældende produkter, især hvad angår sporbarhed, haft en positiv indflydelse på

¹ EFT C ...

² EFT C ...

³ EFT C ...

⁴ EFT L 117 af 7.5.1997, s. 1. Forordningen senest ændret ved forordning (EF) nr. []

⁵ **EFT L 334 af 28.12.1999, s. 1.**

forbruget af oksekød. For at bevare og øge forbrugertilliden til oksekød **og for ikke at vildlede forbrugerne** er det nødvendigt at udvikle et regelsæt for de forbrugeroplysninger, der gives i mærkningen;

- (4)(5) med henblik herpå er det vigtigt, at der indføres dels en mere effektiv ordning for identifikation og registrering af kvæg på produktionsstadiet, dels en særlig EF-mærkningsordning i oksekødssektoren baseret på objektive kriterier på markedsføringsstadiet;
- (5)(6) de garantier, en sådan forbedring giver, vil også gøre det muligt at opfylde visse krav af almen interesse som f.eks. beskyttelse af menneskers og dyrs sundhed. Derfor er det rette retsgrundlag for denne forordning traktatens artikel 152;
- (6)(7) forbrugernes tillid til kvaliteten af oksekød og oksekødsprodukter vil således blive øget;
- (7)(8) ifølge artikel 3, stk. 1, litra c), i Rådets direktiv 90/425/EØF af 26. juni 1990 om veterinærkontrol og zooteknisk kontrol i samhandelen med visse levende dyr og produkter inden for Fællesskabet med henblik på gennemførelse af det indre marked⁶ skal dyr, der skal indgå i samhandelen inden for Fællesskabet, være identificeret i overensstemmelse med kravene i EF-bestemmelserne og være registreret på en sådan måde, at de kan spores tilbage til oprindelsesbedriften, -centret eller -organisationen eller den bedrift, det center eller den organisation, som dyrene passerer igennem, og identifikations- og registreringsordningerne skulle inden den 1. januar 1993 udvides til også at omfatte flytning af dyr inden for hver medlemsstats område;
- (8)(9) i henhold til artikel 14 i Rådets direktiv 91/496/EØF af 15. juli 1991 om fastsættelse af principperne for tilrettelæggelse af veterinærkontrollen for dyr, der føres ind i Fællesskabet fra tredjelande, og om ændring af direktiv 89/662/EØF, 90/425/EØF og 90/675/EØF⁷ skal den i artikel 3, stk. 1, litra c), i direktiv 90/425/EØF nævnte identifikation og registrering af sådanne dyr, undtagen slagtedyr og registrerede heste, finde sted, efter at denne kontrol er foretaget;
- (9)(10) forvaltningen af visse EF-støtteordninger på landbrugsområdet kræver individuel identifikation af visse typer husdyr; identifikations- og registreringsordningerne skal derfor være egnede til anvendelse og kontrol af sådanne foranstaltninger;
- (10)(11) der må sikres en hurtig og effektiv udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne, således at denne forordning kan anvendes korrekt. Der er fastsat EF-bestemmelser ved Rådets forordning (EØF) nr. 1468/81 af 19. maj 1981 om gensidig bistand mellem medlemsstaternes administrative myndigheder og om samarbejde mellem disse og Kommissionen med henblik på at sikre den rette anvendelse af told- og landbrugsbestemmelserne⁸ og ved Rådets direktiv 89/608/EØF af 21. november 1989 om gensidig bistand mellem medlemsstaternes administrative myndigheder og om samarbejde mellem disse og Kommissionen med

⁶ EFT L 224 af 18.8.1990, s. 29. Direktivet senest ændret ved direktiv 92/118/EØF (EFT L 62 af 15.3.1993, s. 49).

⁷ EFT L 268, 24.9.1991, p.56. Direktivet senest ændret ved direktiv 96/43/EF (EFT L 162 af 1.7.1996, s. 1).

⁸ EFT L 144 af 2.6.1981, s. 1. Forordningen senest ændret ved forordning (EF) nr. 515/97 (EFT L 82 af 22.3.1997, s. 1).

henblik på at sikre den rette anvendelse af de veterinære og zootekniske bestemmelser⁹;

(11)(12) de nugældende regler for identifikation og registrering af kvæg er fastsat i Rådets direktiv 92/102/EØF af 27. november 1992 om identifikation og registrering af dyr¹⁰ og i forordning (EF) nr. 820/97. Erfaringerne har vist, at anvendelsen af dette direktiv ikke har været fuldt tilfredsstillende, for så vidt angår kvæg, og at en yderligere forbedring er nødvendig. Der må derfor vedtages en særlig forordning for kvæg for at underbygge direktivets bestemmelser;

(12)(13) or at indførelsen af en forbedret identifikationsordning kan blive accepteret, er det vigtigt, at der ikke pålægges producenten for store administrative krav. Der skal fastsættes rimelige frister for iværksættelsen;

(13)(14) for hurtigt og nøjagtigt at kunne spore dyr af hensyn til kontrollen af EF-støtteordningerne bør hver medlemsstat oprette en elektronisk database, hvori dyrenes identitet, alle bedrifter på deres område og flytninger af dyrene registreres i overensstemmelse med Rådets direktiv 97/12/EF af 17. marts 1997 om ændring og ajourføring af direktiv 64/432/EØF om veterinærpolitimæssige problemer ved handel inden for Fællesskabet med kvæg og svin¹¹, som angiver sundhedskravene i forbindelse med denne database;

(15) det er vigtigt, at hver medlemsstat tager alle de nødvendige skridt til, at den nationale elektroniske database bliver fuldt operationel så hurtigt som muligt;

(14)(16) der bør tages skridt til at sikre, at de tekniske betingelser er opfyldt for at garantere bedst mulig kommunikation mellem producenten og databasen og en omfattende anvendelse af databaserne;

(15)(17) for at flytninger af kvæg skal kunne spores, bør dyrene identificeres ved hjælp af et øremærke i hvert øre og principielt ledsages af et pas under enhver flytning. Mærkets og passets karakteristika bør fastlægges på EF-plan. Der bør principielt udstedes et pas for hvert dyr, som har fået øremærker;

(16)(18) der bør gælde samme identifikationskrav for dyr, som importeres fra tredjelande i henhold til direktiv 91/496/EØF;

(17)(19) hvert dyr bør beholde sine øremærker hele sit liv;

(18)(20) på grundlag af arbejdet i Det Fælles Forskningscenter er Kommissionen i færd med at undersøge muligheden for at identificere dyr ad elektronisk vej;

(19)(21) brugere med undtagelse af transportvirksomheder skal føre en ajourført liste over dyrene på deres bedrift. Listens karakteristika bør fastlægges på EF-plan. Myndighederne skal have adgang til disse lister efter anmodning herom;

⁹ EFT L 351 af 2.12.1989, s. 34.

¹⁰ EFT L 355 af 5.12.1992, s. 32. Direktivet senest ændret ved akten vedrørende Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse.

¹¹ EFT L 109 af 25.4.1997, s. 1.

- ~~(20)~~**(22)** medlemsstaterne kan fordele udgifterne til gennemførelsen af disse foranstaltninger på hele oksekødssektoren;
- ~~(21)~~**(23)** den eller de myndigheder, der er ansvarlige for at gennemføre de enkelte afsnit i denne forordning, bør udpeges;
- ~~(22)~~**(24)** i forbindelse med den mærkningsordning, der indføres med denne forordning, forstås ved oksekød produkter som nævnt i artikel 1, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 1254/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for oksekød¹²;
- ~~(23)~~**(25)** der indføres en ordning med obligatorisk mærkning af oksekød, som skal være obligatorisk i alle medlemsstaterne. Under den obligatoriske ordning anfører erhvervsdrivende og organisationer, der afsætter oksekød, i mærkningen oplysninger om oksekødet's karakteristika og det sted, hvor det eller de dyr, som oksekødet stammer fra, er slagtet;
- ~~(24)~~**(26)** den obligatoriske mærkningsordning for oksekød udbygges fra den 1. januar 2003. Under den obligatoriske ordning anfører erhvervsdrivende og organisationer, der afsætter oksekød, i mærkningen endvidere oplysninger om oprindelse, især om, hvor det eller de dyr, som oksekødet stammer fra, er født, opdrættet og slagtet;
- ~~(25)~~**(27)** den 1. januar 2003 er det tidligste tidspunkt, hvor det er muligt at indføre obligatorisk oprindelsesmærkning. Hovedårsagen til, at obligatorisk oprindelsesmærkning ikke indføres før den 1. januar 2003, er, at der kun kræves fuldstændige oplysninger om flytninger af kvæg i EF for dyr, der er født efter den 1. januar 1998;
- ~~(26)~~**(28)** i offentlighedens interesse bør den obligatoriske mærkningsordning også gælde for oksekød, der importeres til EF. Der må dog tages højde for, at et tredjelands erhvervsdrivende eller organisation måske ikke har alle de oplysninger til rådighed, der kræves for at angive oprindelsen i mærkningen. Det bør derfor fastsættes, hvilke minimumsoplysninger tredjelande skal anføre i mærkningen;
- ~~(27)~~**(29)** for erhvervsdrivende og organisationer, der producerer og afsætter hakket oksekød, oksekødsafpuds eller opskåret oksekød, og erhvervsdrivende og organisationer, der eksporterer oksekød fra tredjelande til EF, og som måske ikke er i stand til at udlevere alle de oplysninger, der kræves i henhold til den obligatoriske mærkningsordning, bør der fastsættes undtagelser, der sikrer et vist minimum af oplysninger;
- ~~(28)~~**(30)** formålet med mærkning er at skabe størst mulig åbenhed omkring afsætningen af oksekød. De erhvervsdrivende og organisationer, der vælger at afsætte deres oksekød med et mærke, så kødet kan spores tilbage til det enkelte dyr, bør derfor have lov til at mærke oksekødet med et særligt logo;
- (31) bestemmelserne i nærværende forordning må ikke undergrave bestemmelserne i Rådets forordning (EØF) nr. 2081/92 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og levnedsmidler**¹³;

¹² EFT L 160 af 26.6.1999, s. 21.

¹³ **EFT L 208 af 24.7.1992, s. 1.**

~~(29)~~**(32)** for alle andre mærkningsoplysninger end dem, der falder ind under den obligatoriske mærkningsordning for oksekød, kræves der også et EF-regelsæt. På grund af de mange forskellige varebeskrivelser af oksekød, der afsættes i EF, er det mest hensigtsmæssigt med en frivillig mærkningsordning for oksekød. For at mærkningsordningen kan fungere effektivt, skal det være muligt at spore mærket oksekød tilbage til det eller de dyr, det stammer fra. En erhvervsdrivendes eller organisations mærkning er først gyldig, når myndighederne har modtaget en specifikation inden for en vis frist. For at den person, der er ansvarlig for de oplysninger, der er anført på mærket, skal kunne identificeres entydigt, må erhvervsdrivende og organisationer kun mærke oksekød, hvis mærket indeholder deres navn eller identifikationslogo. For at mærknings-specifikationerne kan blive anerkendt i hele EF, bør der udveksles oplysninger mellem medlemsstaterne;

~~(30)~~**(33)** erhvervsdrivende og organisationer, der importerer oksekød fra tredjelande til EF, ønsker måske også at mærke deres produkter i overensstemmelse med den frivillige ordning for mærkning af oksekød. Importeret oksekød bør derfor også kunne omfattes af denne ordning. Disse bestemmelser skal sikre, at mærkningen af importeret oksekød er lige så pålidelig som mærkningen af EF-oksekød;

~~(31)~~**(34)** ved et skift fra ordningerne i afsnit II i forordning (EF) nr. 820/97 til ordningerne i nærværende forordning kan der opstå vanskeligheder, som der ikke er taget højde for i nærværende forordning. For alle eventualiteters skyld bør Kommissionen derfor kunne vedtage de fornødne overgangsforanstaltninger. Kommissionen bør også bemyndiges til at løse særlige praktiske problemer;

~~(32)~~**(35)** for at sikre pålideligheden af foranstaltningerne i denne forordning bør medlemsstaterne forpligtes til at gennemføre relevante og effektive kontrolforanstaltninger. Disse kontrolforanstaltninger tilsidesætter dog ikke anden kontrol, som Kommissionen kan foretage analogt med artikel 9 i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 af 18. december 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser¹⁴. Medlemsstaternes myndigheder bemyndiges til at tilbagekalde godkendelser af specifikationer i tilfælde af uregelmæssigheder;

~~(33)~~**(36)** der bør fastsættes passende sanktioner i tilfælde af overtrædelse af denne forordning

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

AFSNIT I

Identifikation og registrering af kvæg

Artikel 1

1. Medlemsstaterne indfører en ordning for identifikation og registrering af kvæg, i det følgende benævnt »dyr«, i overensstemmelse med dette afsnit.

¹⁴ EFT L 312 af 23.12.1995, s. 1. Forordningen senest ændret ved forordning (EF) nr. 1036/1999 (EFT L 127 af 21.5.1999, s. 4).

2. Dette afsnit finder anvendelse, medmindre andet er fastsat i EF-regler om udryddelse eller bekæmpelse af sygdomme, og medmindre andet er fastsat i direktiv 91/496/EØF og forordning (EØF) nr. 3508/92. De bestemmelser i direktiv 92/102/EØF, der specifikt vedrører kvæg, gælder dog ikke længere fra den dato, hvor de pågældende dyr skal identificeres i overensstemmelse med dette afsnit.

Artikel 2

I dette afsnit forstås ved:

- 'dyr': kvæg som defineret i artikel 2 i direktiv 97/12/EF
- 'bedrift': enhver virksomhed, enhver bygning eller, hvis der er tale om en frilandsbedrift, ethvert sted beliggende inden for samme medlemsstats område, hvor dyr, der er omfattet af denne forordning, holdes, opdrættes eller håndteres
- 'bruger': enhver fysisk eller juridisk person, som er ansvarlig for dyr, også midlertidigt, herunder under transport eller på et marked
- 'myndighed': den centrale myndighed eller de myndigheder i en medlemsstat, der er ansvarlige for at udføre veterinærkontrol og for at gennemføre dette afsnit, eller, for så vidt angår kontrollen med præmier, de myndigheder, der er ansvarlige for at gennemføre forordning (EØF) nr. 3508/92.

Artikel 3

Ordningen for identifikation og registrering af kvæg omfatter følgende:

- a) øremærker til identifikation af de enkelte dyr
- b) elektroniske databaser
- c) dyrepas
- d) individuelle lister på hver enkelt bedrift.

Kommissionen og myndighederne i den pågældende medlemsstat skal have adgang til alle oplysninger i henhold til dette afsnit. Medlemsstaterne og Kommissionen træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at disse oplysninger er tilgængelige for alle berørte parter, herunder forbrugerorganisationer, der er anerkendt af medlemsstaten, på betingelse af, at der sikres den fortrolighed og databeskyttelse, der kræves i henhold til den nationale lovgivning.

Artikel 4

1. Alle dyr på en bedrift, der er født efter den 1. januar 1998, eller som efter den 1. januar 1998 er bestemt til handel inden for EF, identificeres ved hjælp af et af myndighederne godkendt øremærke i hvert øre. Begge øremærkerne skal være forsynet med den samme entydige identifikationskode, så hvert enkelt dyr samt den bedrift, hvor det er født, kan identificeres. Som en undtagelse herfra kan dyr, der er født før den 1. januar 1998, og som efter denne dato er bestemt til handel inden for

EF, indtil den 1. september 1998 identificeres efter direktiv 92/102/EØF. Som en yderligere undtagelse herfra kan dyr, der er født før den 1. januar 1998, og som efter denne dato er bestemt til handel inden for EF med henblik på øjeblikkelig slagtning, indtil den 1. september 1999 identificeres efter direktiv 92/102/EØF. Kvæg, der er bestemt til kulturelle eller sportslige begivenheder (med undtagelse af messer og udstillinger) kan i stedet for øremærker identificeres efter en af Kommissionen godkendt identifikationsordning, som frembyder de samme garantier.

2. Øremærket anbringes inden for en af medlemsstaten fastsat frist regnet fra dyrets fødsel, og under alle omstændigheder inden dyret flyttes fra den bedrift, hvor det er født. Denne frist må indtil den 31. december 1999 ikke være længere end 30 dage og efter denne dato ikke længere end 20 dage.

Efter anmodning fra en medlemsstat kan Kommissionen dog efter proceduren i artikel 10 fastsætte, under hvilke omstændigheder medlemsstaterne kan forlænge maksimumsfristen.

Dyr, der er født efter den 1. januar 1998, må ikke flyttes fra en bedrift, medmindre de er identificeret i henhold til denne artikel.

3. Dyr, der er importeret fra et tredjeland, og som har undergået den kontrol, der er fastsat i direktiv 91/496/EØF, og som forbliver på EF's område, skal inden for en frist, medlemsstaten fastsætter, dog senest 20 dage efter ovennævnte kontrol, og under alle omstændigheder inden de flyttes fra bedriften, identificeres på bestemmelsesbedriften ved hjælp af et øremærke, der er i overensstemmelse med denne artikel.

Det er dog ikke nødvendigt at identificere dyrene, hvis bestemmelsesbedriften er et slagteri, som ligger i den medlemsstat, hvor kontrollen er foretaget, og dyrene slagtes senest 20 dage efter kontrollen.

Tredjelandets oprindelige identifikation registreres i den i artikel 5 nævnte elektroniske database eller, hvis databasen endnu ikke er fuldt operationel, på de i artikel 3 nævnte lister sammen med den identifikationskode, bestemmelsesmedlemsstaten har tildelt.

4. Dyr fra en anden medlemsstat beholder deres oprindelige øremærker.
5. Øremærker må ikke fjernes eller udskiftes uden myndighedernes tilladelse.
6. Øremærkerne tildeles bedriften og fordeles og anbringes på dyrene på en måde, der fastlægges af myndighederne.
7. Senest den 31. december 2001 træffer Europa-Parlamentet og Rådet på grundlag af en rapport fra Kommissionen, ledsaget af eventuelle forslag, efter proceduren i traktatens artikel 95 afgørelse om, hvorvidt det er muligt at indføre elektronisk identifikation på baggrund af de fremskridt, der er gjort på dette område.

Artikel 5

Medlemsstaternes myndigheder opretter en elektronisk database i henhold til artikel 14 og 18 i direktiv 97/12/EF.

De elektroniske databaser skal senest den 31. december 1999 være fuldt operationelle og fra denne dato indeholde alle de i nævnte direktiv krævede oplysninger.

Artikel 6

1. Fra den 1. januar 1998 udsteder myndighederne et pas for hvert dyr, der skal identificeres i henhold til artikel 4, senest 14 dage efter meddelelsen om dyrets fødsel eller, hvis det drejer sig om dyr, der er importeret fra tredjelande, senest 14 dage efter meddelelsen om den pågældende medlemsstats identifikation af dyret, jf. artikel 4, stk. 3. Myndighederne kan på de samme betingelser udstede pas for dyr fra en anden medlemsstat. I så fald skal det pas, der ledsager dyret ved dets ankomst, afleveres til myndighederne, som returnerer det til den udstedende medlemsstat.

Efter anmodning fra en medlemsstat kan Kommissionen dog efter proceduren i artikel 10 fastsætte, under hvilke omstændigheder medlemsstaterne kan forlænge maksimumsfristen.

2. Når et dyr flyttes, skal det være ledsaget af sit pas.
3. Uanset stk. 1, første punktum, og stk. 2 kan medlemsstater:
 - der har en elektronisk database, som efter Kommissionens vurdering er fuldt operationel ~~inden den 1. januar 2000~~, jf. artikel 5, bestemme, at der kun skal udstedes pas for dyr, der er bestemt til handel inden for EF, og at dyrene kun skal være ledsaget af deres pas, når de flyttes fra den pågældende medlemsstats område til en anden medlemsstats område, og i så fald baseres passets oplysninger på den elektroniske database.

I disse medlemsstater afleveres det pas, dyret er ledsaget af ved indførslen fra en anden medlemsstat, til myndighederne ved ankomsten.

 - indtil den 1. januar 2000 tillade, at der udstedes kollektive dyrepas for besætninger, der flyttes inden for den pågældende medlemsstat, hvis alle dyrene har samme oprindelse og bestemmelsessted og er ledsaget af et veterinærcertifikat.

4. Når dyret dør, skal brugeren returnere passet til myndighederne senest 7 dage efter dyrets død. Sendes dyret til et slagteri, er slagteriets leder ansvarlig for, at passet returneres til myndighederne.
5. Når dyr eksporteres til tredjelande, skal den sidste bruger aflevere passet til myndighederne på det sted, hvor dyret eksporteres.

Artikel 7

1. Alle brugere med undtagelse af transportvirksomheder skal:
 - føre en ajourført liste
 - så snart den elektroniske database er fuldt operationel, indberette alle flytninger til og fra bedriften og alle fødsler og dødsfald på bedriften sammen med datoerne for disse begivenheder til myndighederne ~~senest 15 dage og, fra den 1. januar 2000, senest syv dage efter, at begivenheden er indtruffet.~~ Efter anmodning fra en medlemsstat kan Kommissionen dog efter proceduren i artikel 10 fastsætte, under hvilke omstændigheder medlemsstaterne kan forlænge maksimumsfristen, og fastsætte særskilte regler for det kvæg, som i sommermånederne sættes på græsningarealer i bjergene.
2. Brugere skal, hvis det er relevant, udfylde passet straks ved hvert dyrs ankomst til bedriften og inden dets flytning derfra, og sørge for, at passet ledsager dyret, jf. artikel 6.
3. Brugere skal efter anmodning herom for dyr, som de har ejet, holdt, transporteret, afsat eller slagtet, give myndighederne alle oplysninger om oprindelse, identifikation og eventuelt bestemmelsessted.
4. Listen skal have et format, som er godkendt af myndighederne, og føres manuelt eller på edb, og den skal til enhver tid være til disposition for myndighederne, hvis de ønsker det, i en periode, som skal fastlægges af myndighederne, dog mindst tre år.

Artikel 8

Medlemsstaterne udpeger den myndighed, der er ansvarlig for at sikre, at dette afsnit overholdes. De underretter hinanden og Kommissionen om, hvem denne myndighed er.

Artikel 9

Medlemsstaterne kan lade brugere som defineret i artikel 2 afholde de omkostninger, der er forbundet med de i artikel 3 omhandlede ordninger og den i dette afsnit fastsatte kontrol.

Artikel 10

Medmindre andet er fastsat i artikel 8 i Rådets afgørelse 1999/468/EF¹⁵, vedtager Kommissionen gennemførelsesbestemmelserne til dette afsnit efter proceduren i artikel 13 i Rådets forordning (EF) nr. 1258/1999¹⁶. Disse gennemførelsesbestemmelser omfatter navnlig:

- a) bestemmelser vedrørende øremærkerne
- b) bestemmelser vedrørende passet

¹⁵ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

¹⁶ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 103.

- c) bestemmelser vedrørende listen
- d) mindstekrav til den kontrol, der skal foretages
- e) anvendelse af administrative sanktioner
- f) overgangsforanstaltninger, der kræves for at lette anvendelsen af dette afsnit.

AFSNIT II

Mærkning af oksekød og oksekødsprodukter

Artikel 11

En erhvervsdrivende eller en organisation som defineret i artikel 12, der:

- i henhold til afdeling I i dette afsnit skal mærke oksekød ~~på salgsstedet~~ **i alle handelsled** og/eller
- i henhold til afdeling II i dette afsnit ønsker at mærke oksekød på salgsstedet for at give andre oplysninger end dem, der er fastsat i artikel 13, om egenskaber ved det mærkede kød eller det dyr, som det stammer fra, eller produktionsbetingelser,

skal i den forbindelse overholde dette afsnit.

Nærværende afsnit finder anvendelse, ~~medmindre andet er fastsat i Rådets direktiv 79/112/EF~~ **uden at anvendelsen af den relevante EF-lovgivning især om oksekød herved indskrænkes.**

Artikel 12

I dette afsnit forstås ved:

- 'oksekød': de produkter, der henhører under KN-kode 0201, 0202, 0206 10 95 og 0206 29 91
- 'mærkning': anbringelse af et mærke på et eller flere kødstykker eller på deres emballage ~~herunder forbrugerinformation~~ **eller for uemballerede produkters vedkomende skriftlig og synlig forbrugerinformation** på salgsstedet
- 'organisation': en gruppe erhvervsdrivende fra samme eller forskellige dele af oksekødshandelen.

AFDELING I

OBLIGATORISK EF-MÆRKNINGSORDNING FOR OKSEKØD

Artikel 13

Almindelige regler

1. Erhvervsdrivende og organisationer, der afsætter oksekød i EF, skal mærke det i henhold til denne artikel.

I forbindelse med den obligatoriske mærkningsordning skal der kunne fastslås en sammenhæng mellem på den ene side identifikationen af slagtekroppen, fjerdingen eller kødstykkerne og på den anden side det enkelte dyr eller gruppen af dyr, hvis dette er tilstrækkeligt til at sikre rigtigheden af oplysningerne på det mærke, der skal kontrolleres.

2. Mærket skal indeholde følgende:

- et referencenummer eller en referencekode, så der kan fastslås en sammenhæng mellem kødet og dyret eller dyrene. Dette nummer kan være identifikationsnummeret for det enkelte dyr, som oksekødet stammer fra, eller identifikationsnummeret for en gruppe af dyr
- autorisationsnummeret for det slagteri, hvor dyret eller gruppen af dyr er blevet slagtet, og ~~regionen eller~~ medlemsstaten eller tredjelandet, hvor slagteriet er beliggende. Oplysningerne anføres på følgende måde: "Slagtet i [~~regionens eller~~ medlemsstatens eller tredjelandets navn] [og autorisationsnummer]"
- autorisationsnummeret for den udbeningsvirksomhed, hvor slagtekroppen eller gruppen af slagtekroppe er udbenet, og ~~regionen eller~~ medlemsstaten eller tredjelandet, hvor udbeningsvirksomheden er beliggende. Oplysningerne anføres på følgende måde: "Udbenet i [~~regionens eller~~ medlemsstatens eller tredjelandets navn] [og autorisationsnummer]"
- den dyrekategori, som oksekødet stammer fra
- den dato, hvor dyret eller gruppen af dyr, som oksekødet stammer fra, er slagtet.

— ~~oksekødet ideelle minimumsmodningsperiode.~~

3. Medlemsstaterne kan dog, hvis der findes tilstrækkelige oplysninger i den identifikations- og registreringsordning for kvæg, der omhandles i afsnit I, beslutte, at der for oksekød fra dyr, der er født, opdrættet og slagtet i den samme medlemsstat, også skal anføres yderligere oplysninger på mærket.

4. En obligatorisk ordning som omhandlet i stk. 3 må ikke føre til forstyrrelser i samhandelen mellem medlemsstaterne.

De gennemførelsesordninger, der skal gælde i de medlemsstater, der ønsker at anvende stk. 3, skal godkendes af Kommissionen på forhånd.

5. Fra den 1. januar 2003 skal erhvervsdrivende og organisationer også anføre følgende på mærket:

- den medlemsstat, ~~region eller~~ ~~bedrift~~ eller det tredjeland, hvor dyret er født
- alle de medlemsstater, ~~regioner eller~~ ~~bedrifter~~ eller tredjelande, hvor opfedningen har fundet sted
- den medlemsstat ~~eller region~~ eller det tredjeland eller slagteri, hvor slagtingen har fundet sted.

~~— den medlemsstat, region eller udbeningsvirksomhed eller det tredjeland, hvor udbeningen har fundet sted.~~

Hvis oksekødet stammer fra dyr, der er født, opdrættet, **og** slagtet ~~og udbenet~~:

- i den samme medlemsstat, kan der dog stå: "Oprindelse: [medlemsstatens navn]" ~~eller "Oprindelse: EF"~~
- i flere forskellige medlemsstater, kan der dog stå: "Oprindelse: EF" eller "Oprindelse: flere EF-medlemsstaters navne"
- i en eller flere medlemsstater og et eller flere tredjelande, kan der dog stå: "Oprindelse: EF og tredjelande"
- i et eller flere tredjelande, kan der dog stå: "Oprindelse: [tredjelandets eller tredjelandenes navn]" eller "Oprindelse: tredjelande".

Artikel 14

Undtagelser fra den obligatoriske mærkningsordning

~~1.~~ Som undtagelse fra artikel 13, stk. 2, og første, andet og tredje led af artikel 13, stk. 5, og artikel 13, stk. 6, skal en erhvervsdrivende eller en organisation, der producerer hakket oksekød, oksekødsafpuds eller opskåret oksekød, på mærket mindst anføre de medlemsstater, regioner eller udbeningsvirksomheder eller tredjelande, hvor oksekødet er produceret.

Er oksekødet produceret:

- i den samme region eller medlemsstat, kan der enten stå "Fremstillet i: [regionens eller medlemsstatens navn]" eller "Fremstillet i EF"
- i flere forskellige medlemsstater, kan der dog stå: "Fremstillet i [medlemsstaternes navne]" eller "Fremstillet i: EF"
- i en eller flere medlemsstater og et eller flere tredjelande, kan der dog stå: "Fremstillet i: [medlemsstaternes og tredjelandenes navne]" eller "Fremstillet i EF og tredjelande"
- i et eller flere tredjelande, kan der dog stå: "Fremstillet i: [tredjelandets eller tredjelandenes navn]" eller "Fremstillet i tredjelande".

~~2. — Som undtagelse fra artikel 13, stk. 2, sjette led, kan en erhvervsdrivende eller en organisation mærke kalvekød uden at anføre kødets minimumsmodning.~~

Artikel 15

Obligatorisk mærkning af oksekød fra tredjelande

Som undtagelse fra artikel 13 skal oksekød, der er importeret til EF, og for hvilket ikke alle de oplysninger, som er nævnt i artikel 13, foreligger, mærkes således:

"Oprindelse: tredjelande" eller "Slagtet i: [tredjelandets navn]".

Artikel 16
Oksekød, der kan spores tilbage til det enkelte dyr

En erhvervsdrivende eller en organisation, der sørger for, at der er sammenhæng mellem oksekødets identifikation og det enkelte dyr, som oksekødet stammer fra, har ret til at mærke oksekødet med et særligt logo.

AFDELING II
FRIVILLIG MÆRKNINGSORDNING

Artikel 17
Almindelige regler

1. For mærker, der indeholder andre oplysninger end dem, der er fastsat i afdeling I i dette afsnit, skal hver enkelt erhvervsdrivende eller organisation fremlægge en specifikation til myndighedernes orientering i hver enkelt medlemsstat, hvor produktionen eller salget af det pågældende oksekød finder sted. Forhåndsorienteringen skal finde sted mindst en måned før, oksekødet mærkes. Myndighederne kan også udarbejde specifikationer til anvendelse i den pågældende medlemsstat, forudsat at det ikke er obligatorisk at anvende dem.

I de frivillige mærkningspecifikationer anføres det:

- hvilke oplysninger mærket skal indeholde
- hvilke foranstaltninger der skal træffes for at sikre, at disse oplysninger er rigtige
- hvilken kontrolordning der vil blive anvendt i alle produktions- og afsætningsled, herunder hvilke former for kontrol der skal udføres af et uvildigt organ, der er godkendt af myndighederne, og som udpeges af den erhvervsdrivende eller organisationen. Disse organer skal opfylde kriterierne i europæisk standard nr. EN/45011
- når det drejer sig om en organisation, hvilke foranstaltninger der vil blive truffet over for et medlem, som ikke overholder specifikationerne.

Medlemsstaterne kan beslutte, at kontrol udført af det uvildige organ kan erstattes af kontrol udført af en myndighed. Myndigheden skal i så fald have det fornødne kvalificerede personale og tilstrækkelige ressourcer til at udføre kontrollen.

Omkostningerne ved kontrol i henhold til denne ~~afsnit~~ **afdeling** afholdes af den erhvervsdrivende eller den organisation, der anvender mærkningsordningen.

2. I forbindelse med en specifikation skal der kunne fastslås en sammenhæng mellem på den ene side identifikationen af slagtekroppen, fjerdingen eller kødstykkerne og på den anden side det enkelte dyr eller de pågældende dyr, hvis dette er tilstrækkeligt til at sikre rigtigheden af oplysningerne på det mærke, der skal kontrolleres.

3. Et mærke skal indeholde oplysninger, som:
 - myndighederne på forhånd har fået meddelelse om
 - er korrekte og kan kontrolleres i overensstemmelse med den specifikation, som er sendt til myndighederne
 - er klare, utvetydige og fælles for det oksekød, som er blandet fra forskellige dyr.
4. Har myndighederne ikke senest en måned efter at have fået forelagt specifikationen rejst indvending mod eller anmodet om yderligere oplysninger om specifikationen, har den erhvervsdrivende eller organisationen ret til at mærke oksekødet i overensstemmelse med specifikationen, hvis mærket indeholder den erhvervsdrivendes/organisationens navn eller logo.
5. Producers og/eller afsættes oksekødet i to eller flere medlemsstater, gør medlemsstaternes myndigheder følgende:
 - bistår hinanden med effektivt at udveksle oplysninger om mærkningsspecifikationer, der anvendes i en anden medlemsstat
 - anerkender de specifikationer, der anvendes i en anden medlemsstat.

Artikel 18
Frivillig mærkning af oksekød fra tredjelande

1. Finder oksekødsproduktionen helt eller delvis sted i et tredjeland, har de erhvervsdrivende og organisationerne ret til at mærke oksekødet i henhold til denne afdeling, hvis de først har sendt deres specifikationer til de myndigheder, som hvert enkelt tredjeland har udpeget til det formål, og myndighederne ikke senest en måned efter at have modtaget specifikationen har rejst indvending mod eller anmodet om yderligere oplysninger om specifikationen.
2. For at en specifikation, der anvendes i et tredjeland, er gyldig i EF, skal tredjelandet i forvejen have givet Kommissionen meddelelse om:
 - hvilken myndighed tredjelandet har udpeget
 - hvilke procedurer og kriterier myndigheden skal anvende, når den undersøger specifikationen
 - hver enkelt erhvervsdrivende og organisation, som har fået godkendt en specifikation af myndigheden.

Kommissionen sender disse meddelelser til medlemsstaterne.

Konkluderer Kommissionen på grundlag af ovennævnte meddelelser, at de procedurer og/eller kriterier, der anvendes i et tredjeland, ikke kan ligestilles med de normer, der er fastsat i nærværende forordning, beslutter den efter samråd med det pågældende tredjeland, at specifikationer fra det pågældende tredjeland ikke er gyldige i EF.

Artikel 19
Sanktioner

Viser det sig, at en erhvervsdrivende eller en organisation ikke overholder den i artikel 17, stk. 1, omhandlede specifikation, kan medlemsstaten stille yderligere krav, som den erhvervsdrivende eller organisationen skal opfylde for at beholde sit mærke, uden at dette i øvrigt berører de foranstaltninger, der træffes af organisationen selv eller af det uvildige kontrolorgan, der er omhandlet i artikel 17.

AFDELING III
ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 20
Gennemførelsesbestemmelser

1. Medmindre andet er fastsat i artikel 8 i Rådets afgørelse 1999/468/EF, vedtager Kommissionen gennemførelsesbestemmelserne til dette afsnit efter proceduren i artikel 43 i forordning (EF) nr. 1254/1999, og definerer herunder:
 - det maksimale antal dyr i en gruppe som omhandlet artikel 13
 - de dyrekategorier, som omhandles i artikel 13, stk. 2, fjerde led
 - hakket oksekød, oksekødsafpuds og opskåret oksekød som omhandlet i artikel 14, stk. 1
 - det logo, som omhandles i artikel 16
 - de særlige oplysninger, som kan anføres på mærkerne.
2. Efter samme procedure vedtager Kommissionen også:
 - a) de foranstaltninger, der kræves for at lette overgangen fra anvendelsen af forordning (EF) nr. 820/97 til anvendelsen af dette afsnit
 - b) de foranstaltninger, der kræves til løsning af specifikke praktiske problemer. Sådanne foranstaltninger kan, hvis der foreligger en behørig begrundelse herfor, fravige visse dele af dette afsnit.

Artikel 21
Udpegning af myndigheder

Medlemsstaterne udpeger den eller de myndigheder, der er ansvarlige for at gennemføre dette afsnit, senest ~~seks~~ to måneder efter, at denne forordning er trådt i kraft.

AFSNIT III Fælles bestemmelser

Artikel 22

1. Medlemsstaterne træffer alle de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at denne forordning overholdes. Denne kontrol foregriber ikke eventuel kontrol, som Kommissionen foretager analogt med artikel 9 i forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95.

Eventuelle sanktioner, som medlemsstaterne pålægger brugerne, skal stå i forhold til overtrædelsens alvor. Sanktionerne kan, når det er berettiget, omfatte restriktioner med hensyn til at flytte dyrene til eller fra den pågældende brugers bedrift.

2. ~~Hvis det med henblik på ensartet anvendelse af denne forordnings bestemmelser er nødvendigt, kan~~ Kommissionens veterinærsagkyndige **skal** sammen med myndighederne:

- a) kontrollere, om medlemsstaterne overholder de nævnte bestemmelser
- b) foretage kontrol på stedet for at sikre sig, at kontrollen udføres i henhold til denne forordning.

3. En medlemsstat, på hvis område der føres kontrol, yder Kommissionens veterinærsagkyndige den bistand, de måtte ønske for at kunne udføre deres opgaver.

Resultatet af kontrollen skal drøftes med den pågældende medlemsstats myndigheder, før der udarbejdes en endelig rapport, som rundsendes.

4. Mener Kommissionen, at resultatet af kontrollen taler for det, tages situationen op til behandling i Den Stående Veterinærkomité. Den kan træffe de nødvendige afgørelser efter proceduren i artikel ~~22A~~ **23**.

5. Kommissionen følger med i udviklingen; den kan, på baggrund heraf efter proceduren i artikel ~~22A~~ **23** ændre eller ophæve de afgørelser, der er nævnt i stk. 3.

6. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages om nødvendigt efter proceduren i artikel ~~22A~~ **23**.

Artikel ~~22A~~ 23

1. Ved iværksættelsen af artikel 22 bistås Kommissionen af Den Stående Veterinærkomité, der blev nedsat ved afgørelse 68/361/EØF, efter proceduren i artikel 5 i afgørelse 1999/468/EF under overholdelse af bestemmelserne i artikel 8 i sidstnævnte afgørelse.
2. Fristen i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.

Artikel ~~23~~ 24

1. Forordning (EF) nr. 820/97 ophæves.
2. Henvisninger til forordning (EF) nr. 820/97 betragtes som henvisninger til nærværende forordning og skal læses i overensstemmelse med sammenligningstabellen i bilag I.

Artikel ~~24~~ 25

Denne forordning træder i kraft ~~på syvende~~ dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes for oksekød, der stammer fra dyr, der er slagtet fra den ~~[en måned efter ikrafttrædelsen]~~ den første september 2000.

Udfærdiget i Bruxelles, den

*På Europa-Parlamentets vegne
Formand*

*På Rådets vegne
Formand*

BILAG

SAMMENLIGNINGSTABEL

Forordning (EF) nr. 820/97	Nærværende forordning
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 2
Artikel 3	Artikel 3
Artikel 4	Artikel 4
Artikel 5	Artikel 5
Artikel 6	Artikel 6
Artikel 7	Artikel 7
Artikel 8	Artikel 8
Artikel 9	Artikel 9
Artikel 10	Artikel 10
Artikel 11	Artikel 24
Artikel 12	Artikel 11
Artikel 13	Artikel 12
Artikel 14, stk. 1	Artikel 17, stk. 1
Artikel 14, stk. 2	Artikel 17, stk. 2
Artikel 14, stk. 3	Artikel 17, stk. 5
Artikel 14, stk. 4	Artikel 17, stk. 4
Artikel 15	Artikel 18
Artikel 16, stk. 1	Artikel 17, stk. 3
Artikel 16, stk. 2	Artikel 17, stk. 3
Artikel 16, stk. 3	Artikel 13, stk. 2, første led
Artikel 17	Artikel 19
Artikel 18	Artikel 20

Artikel 19	-
Artikel 20	Artikel 21
Artikel 21	Artikel 22
Artikel 22	Artikel 24

FINANSIERINGSOVERSIGT			
1. BUDGETPOST: B1-21		BEVILLINGER: 4 916 mio. EUR	
2. FORANSTALTNINGENS BETEGNELSE: Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om indførelse af en ordning for identifikation og registrering af kvæg og om mærkning af oksekød og oksekødsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 820/97.			
3. RETSGRUNDLAG: Traktatens artikel 152			
4. FORMÅL: At fastsætte almindelige bestemmelser for identifikation og registrering af kvæg og for obligatorisk oprindelsesmærkning af oksekød og oksekødsprodukter, samtidig med at de frivillige ordninger for angivelse af andre oplysninger end oprindelse bibeholdes.			
5. FINANSIELLE VIRKNINGER	12-MÅNEDERS PERIODE (mio. EUR)	INDEVÆRENDE REGNSKABSÅR (1999) (mio. EUR)	FØLGENDE REGNSKABSÅR (2000) (mio. EUR)
5.0 UDGIFTER, SOM AFHOLDES - OVER EU-BUDGETTET (RESTITUTIONER/INTERVENTION) - OVER DE NATIONALE BUDGETTER - AF ANDRE	-	-	-
5.1 INDTÆGTER - EU'S EGNE INDTÆGTER (AFGIFTER/TOLD) - NATIONALE KILDER	-	-	-
	2001	2002	2003
5.0.1 OVERSLAG - UDGIFTER	-	-	-
5.1.1 OVERSLAG - INDTÆGTER	-	-	-
5.2 BEREGNING:			
6.0 ER FINANSIERING MULIG Gennem BEVILLINGER OVERFØRT UNDER DET PÅGÆLDENDE KAPITEL I DET LØBENDE BUDGET?			JA / NEJ
6.1 ER FINANSIERING MULIG VED OVERFØRSEL MELLEML KAPITLER I DET LØBENDE BUDGET?			JA / NEJ
6.2 ER ET TILLÆGSBUDGET NØDVENDIGT?			JA / NEJ
6.3 SKAL DER OPFØRES BEVILLINGER PÅ FREMTIDIGE BUDGETTER?			JA / NEJ
BEMÆRKNINGER: Foranstaltningen har i sig selv ikke nogen direkte budgetmæssig virkning.			